

Márk evangéliuma, avagy az új teremtés kezdetei

Suhai György

2019.08.10.

Minél többet tanulmányozom Márk evangéliumát, annál világosabbá válik, hogy Márk úgy mutatja be Jézus színrelépését, mint a régi teremtés végét és az új teremtés kezdeteit.

Bemerítkezés

Alámerülés – a régi teremtés/ember vége, halála.

Kiemelkedés – az új teremtés/ember kezdete, életre kelése.

Mindez előrevetíti Jézus kereszthalálát és feltámadását, ami az újjáteremtés kezdeti, legmeghatározóbb aktusa volt.

Jézus kiemelkedése egyben a szárazföld kiemelkedését is felidézi, az új „föld” (teremtett világ) kiemelkedését szemléltethetjük.	„Gyűljenek az ég alatt való vizek egy helyre, hogy előtűnjék a szárazföld” (1 Móz 1:9)
Jézus még a vízben áll, amikor a Szentlélek alászáll a mennyből. A Szentlélek nem csak lebeg Jézus felett, hanem rá is száll, bele is megy. A Szentlélek az új teremtés Lelke. Jézusra szállása is azt jelzi, hogy Jézus maga az új teremtés.	„Isten Lelke lebegett a vizek felett” (1 Móz 1:2)
És hang hallatszott a mennyből: „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben gyönyörködöm ” (Mk 1:11).	Isten, annak idején ugyanígy gyönyörködött a megteremtett világban és különösen is az ember megteremtésében: „És látta Isten, hogy minden, amit teremtett, íme igen jó! ” (1 Móz 1:31)
Isten, hosszú idő után végre újra lát egy olyan embert, akiben gyönyörködik úgy, ahogy gyönyörködött az első emberben. Istennek ez az ősi gyönyörködése az emberben kezd helyreállni Jézusban. “Mellette (Isten mellett) voltam (Jézus, mint Isten megtestesült bölcsessége) mint kézműves. Gyönyörködött bennem mindennap... ³¹ és gyönyörúségemet leltem az emberek fiaiban. ” (Péld 8:30-31) Jézus színrelépése egyben egy <i>új honfoglalás</i> is volt. Miután, Józsuéhoz hasonlóan, „átkelt” a Jordánon, elkezdte felszabadítani az ígéret földjét az azt megszálló démonoktól. Ezt jelzik az ördögűzések.	

Kísértés a pusztában

A Szentlélek „ kiveti ” (<i>ekballó</i>) Jézust a Jordán dúsan termő vidékéről egy pusztára helyre (Mk 1:12)	Isten, annak idején, ugyanígy „vetette ki” (LXX <i>ekballó</i>) az első embert az Éden kertjéből (1 Móz 3:24)
Jézus, mint új Ádám, megkísértetik egy pusztára helyen és nem eszik , ellenáll a sátán kísértésének!	Ádám egy dúsan termő kertben bukik el azáltal, hogy eszik az egyetlen tiltott fáról, engedve a sátán kísértésének.

Jézus oda „megy ki”, ahová a bukott Ádám került, az Éden kertjén kívülre, hogy helyrehozza mindazt, amit Ádám elrontott. Ádám elbukik a sátán kísértésében és Isten kiveti őt az Éden kertjéből. Jézus, mint új Ádám, a „kerten kívül” (egy puszta helyen) veri vissza a sátán kísértését és kezdi el visszahódítani az Éden kertjét (Izráel földje, különösen is a Jordán vidéke olyan volt, mint egy második Éden, „az Úr kertje” – 1 Móz 13:10) a sátán uralma alól és újra olyanná tegye, mint az Éden kertjét. Ezt jelzik az ördögűzések, melyeknél Márk ugyanazt a görög kifejezést használja (*ekballó*), mint Jézus és Ádám „kivettetésénél” (Mk 1:34, 39 stb.)

Ézs 51:3 Mert megvigasztalja az úr Siont, megvigasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi, mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint az úrnak kertje, öröm és vígasság találhatik abban, hálaadás és dicséret szava!

Ez 36:35 És ezek ezt mondják: Ez a föld, ami elpusztult, olyanná lett, mint az Éden kertje.

Ezt, a Jézus által megkezdődött helyreállítást jelzi az is, hogy Jézus a pusztában **“vadállatokkal volt együtt”** (Mk 1:13) csak úgy, mint egykor Ádám az Éden kertjében, és nem bántották őt, mert bizonyára felismerték benne a királyukat és urukat! Márk azt jelzi ezzel, hogy **Jézus Isten uralmának hiteles képviselője!** Nem véletlen, hogy rögtön ezután jelenti be Jézus Isten országa eljövételének az örömhírét.

Isten az embert azzal bízta meg, hogy **“uralkodjon az állatvilág felett”** (1 Móz 1:26). Ugyanezt látjuk *Dávidnál*, aki az oroszlánt és a medvét is legyőzte (1 Sám 17:36), *Dánielt* sem bántották az oroszlánok (Dán 6:22), *Illésről* pedig hollók gondoskodtak (1 Kir 17:4-6). Ezek mind **Isten az ember által gyakorolt földi uralmának a helyreállítását jelzik, azaz Isten országának eljövését.**

Az evangélium meghirdetése

“Miután pedig Jánost tömlöcbe vetették, elment Jézus Galileába, prédikálván **az Isten országa evangéliumát**,¹⁵ ezt mondván: Betelt az idő, és **elközelített az Isten országa**; térjetekek meg, és higgyetek az evangéliumban.” (Mk 1:14-15), vö. Máté végével: **“nékem adatott minden hatalom** mennyen és **a földön”** (Mt 28:19). Jézus maga volt a kezdete a Mi Atyánk kérésére adott válasznak: “Jöjjön el a te országod: legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.” (Mt 6:10)

Ádám volt eredetileg Isten uralmának/országának földi képviselője. Jézusban, mint új Ádámban ez az uralom áll helyre.

A tanítványok elhívása

Amiképpen Ádámnak szüksége volt egy segítőtársra Istentől kapott küldetése betöltésében, úgy Jézusnak is szerzett Isten egy „segítőtársat”. Először elhív 4 tanítványt (Mk 1:16-19), akik azonnal **„elhagyták apjukat”** (Mk1:20) és követték őt (tehát nem azért hagyták el apjukat, mert megházasodtak, vagy mégis?). Később további 8 tanítványt is elhív magának, szó szerint **„tizenkettőt teremtett/csinált”** (*epoiészen* vö. LXX 1 Móz

“És ezt mondta az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; **csinállok (LXX *poieó*) neki segítő társat**, hozzá illőt.” (1 Móz 2:18)

“Azért **elhagyja a férfi az ő apját** és anyját, és ragaszkodik feleségéhez és lesznek egy testté.” (1 Móz 2:24)

1:1), csakúgy, mint ahogy egykor Isten megteremtette Évát Ádám segítőtársául.	
Isten Jézusnak is szerzett egy segítőtársat, ("akiket nekem adtál a világ teremtése előtt – Jn 17:6, 24) akivel Jézus is egy testté lett, hiszen mi vagyunk Krisztus teste (Ef 1:23; 5:30). És mi vagyunk Krisztus menyasszonya/felesége is (Ef 5:29-32; Jel 12:7; 21:9)! Isten népe Jézus menyasszonya. Az ÓSZ-ben Izráel népe volt Isten felesége/hitvese (Ld. Ez 16 és Hóseás könyve). A 12-es szám a helyreállított Izráelt jelzi, Izráel maradékát, amely az újjászületett zsidókból és nem zsidókból álló egyház.	

A szombat megszentelése és helyreállítása

<p>A tanítványok elhívása után Jézus „mindjárt szombaton bement a zsinagógába” (Mk 1:21), hogy hatalommal tanítson és ördögöt űzzön, azaz hogy helyreállítsa és megszentelje a szombatot úgy, ahogy kezdetben volt. Erre utalnak a későbbi szombatnapi gyógyítások (Mk 3:2, Lk 13:16; Jn 5:8-9; 9:14) és a kalásztépés (Mk 2:23) is.</p> <p>„A szombat teremtett az emberért és nem az ember a szombatért. Mert az Embernek Fia a szombatnak is ura” (Mk 2:27-28)</p>	<p>“És megáldotta Isten a hetedik napot, és megszentelte azt” (1 Móz 2:3)</p>
<p>Miután Jézus meghal és eltemetik, azt olvassuk, hogy „a szombat elmúltával” (Mk 16:1), mely nem kizárt, hogy egy talán nem is annyira rejtett utalás a régi teremtés elmúlására, véget érésére, lezárulására. Jézus halálával végre vége a régi teremtési hét hetedik napjának is! Ez pedig azt jelenti, hogy Jézus feltámadásával egy új teremtés kezdődött. Márk így folytatja: „nagyon korán a hét első napján” (Mk 16:2), ami Isten újjáteremtő aktusának, egy új teremtési hétnak, egy új időszámításnak az első napját jelzi.</p>	<p>Az 1 Móz 2:3-ban a hetedik nap megszentelésénél nem olvastuk azt, hogy “lőn este és lőn reggel, hetedik nap”, azaz a hetedik nap valójában nem ért véget úgy, ahogy az előző hat nap. Erre utal a Zsid 4:3-4. Nem ért véget abban az értelemben, hogy egészen a teremtés óta be lehet menni hit által Isten nyugalomába, amit a hetedik nap jelképezett. De abban az értelemben mégis csak vége a hetedik napnak, hiszen Jézus, a halálával pontot tett a régi teremtésre és elhozta azt az igazi nyugalmat, amire a szombat (szombat) előre mutatott. Krisztus maga lett a mi szombatunkká, Őbenne végre valóban megnyugodhatunk minden fáradásunktól.</p>
<p>Jézust egy „kertbe” temették (Jn 19:41) - egy kertben kezdődött és egy kertben ért véget a régi teremtés.</p>	

Gyógyítások, ördögűzések, jelek és csodák (Mk 1:29-45)

A Jézus által tett jelek és csodák Isten országa eljövételének kísérő jelenségei (erődemonstrációi) és félreérthetetlen bizonyítékai voltak. Ezek is azt jelzik, hogy Jézus által az új teremtés betört a régiébe. Jézus elkezdte felszámolni a bűn átkát és rombolását a régi teremtésben, amit a kereszten vett magára. Ezt jövendölte meg Ézsaiás, t.i. hogy az eljövendő Messiás nem csak a bűneinket fogja

elhordozni a kereszten, hanem a bűneink következményét, a betegségeinket is (melyek háttérben akár démoni megköötöttség/befolyás is állhat).

Ézs 53:4-5 Pedig **betegséginket ő viselte**, és fájdalmainkat hordozta, és mi azt hittük, hogy Istent ostorozza, veri és kínozza őt! ⁵ És ő **megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünk büntetése rajta van, és az ő sebei által gyógyultunk meg.**

Máté, nem véletlenül, éppen Jézus egyik tömeges gyógyítási szolgálata után idézi ezt a próféciát:

Mt 8:16-17 Az est beálltával pedig sok megszállottat vittek hozzá, és [egyetlen] szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és **meggyógyított minden beteget**; ¹⁷ hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott [és amit a Zsolt 103-ban ígért Isten], így szólva: **Ő vette magára a mi erőtlenségeinket, és Ő hordozta a mi betegségeinket.**

Ez azt is jelzi, hogy Izráel népe, melynek Isten egészséget, a betegség távol tartását ígérte, átok alatt volt, amikor Jézus megjelent a színen. Megszegték a szövetséget, rég elpártoltak Istentől és ugyanolyan sok beteg volt a nép körében, mint az őket körülvevő világban. Jézus tömeges, átfogó gyógyítási szolgálata Isten szövetségmegújítási szándékát jelzi (csakúgy, mint az eső megérkezése Illés idejében, ld. később), mely az úrvacsora szereztesében illetve Jézus kereszthalálában és feltámadásában csúcsonylik majd ki.

Mert:

Gal 3:13-14 Krisztus váltott meg minket **a törvény átkától, átokká lévén értünk**; mert meg van írva: Átkozott mindenki, aki fán függ.

Az ősi átok átvállalását jelzi az is, hogy Jézus fején töviskorona volt. Tehát nem csak a törvény átkát vette magára Jézus, hanem a teremtési átkot is!	“Átkozott legyen a föld temiattad, fáradságos munkával élj belőle életed minden napján. ¹⁸ Tövist és bogáncskórót teremjen neked.” (1 Móz 3:17-18)
“Mert maga a teremtett világ is megszabadul a (bűn okozta) romlottság rabságából ” (Rm 8:21)	
Jézuson bíborpalást és töviskorona volt, ami jól érzékelteti azt a kettősséget, ami a régi Ádámot jellemezte: egy király, aki átok alatt van.	
Jézus meztelenül függött a kereszten. azaz magára vette a szégyenünket s ezért, mi, akik Jézusban hiszünk “lemondunk a szégyen takargatásáról” (2 Kor 4:2)	“Mindketten meztelenek voltak és nem szégyellték magukat” (1 Móz 2:25) Bűneset után: “észrevették, hogy meztelenek , fügefaleveleket kötöttek össze és ágyékkötőket csináltak maguknak.” (1 Móz 3:7)

Jézus nem csak a bűneinktől váltott meg minket, hanem a bűneink átkától, következményétől is, beleértve a betegséget, a hiábavaló, gyümölcstelen fáradozást és a szégyent is. És most már értjük azt is, hogy miért adott először bűnbocsánatot a tetőn leeresztett bénának. Mert Jézus és a zsidó nép gondolkodásában a bűn és a betegség szervesen összekapcsolódott egymással. Úgy tűnik, hogy a béna betegsége, ez esetben a bűneinek a következménye volt.

Bűnbocsánat – az Isten országába való belépés elengedhetetlen feltétele (Mk 2:1-12)

Márk evangéliuma azzal kezdődik, hogy keresztlő János megtérést (azaz a bűntől való elfordulást) és bűnbocsánatot hirdetett és akik megvallották bűneiket, azokat alámerítette a Jordánban úgy, ahogy később Jézust. (Jézus bemelegítése azt jelzi, hogy noha ő bűntelen volt, mégis azonosult a bűnösökkel, hogy megmentse őket.) Így készítette fel János a király népét a Király fogadására és az Isten országába való belépésre. Jézus pedig elhozta a várva várt bűnbocsánatot, ami szintén a helyreállítás, Izrael helyreállításának kezdetét jelzi.

„Az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket.” (Mk 2:10)

Ezt jövendölte meg Ezékiel próféta is:

Ez 36:25 És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, **minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket.**

Ez volt a legnagyobb áldás, amivel Isten meg akarta áldani az ő népét.

Apcsel 3:25-26 Ti vagytok a próféták és a szövetség fiai, melyet Isten kötött a mi atyáinkkal, mondván Ábrahámnak: És a te magodban megáldatnak a földnek minden nemzetségei. ²⁶ Isten az ő Fiát, Jézust elsősorban nektek támasztván, elküldte őt, hogy **megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítván bűneitekből.**

„Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiék elmúltak, íme újjá lett minden.” (2 Kor 5:17)

Honnan tudhatom, hogy én is Krisztusban vagyok-e és valóban az új teremtés részesévé, Isten országa állampolgárává lettem?

A legfontosabb kezdeti lépés az újjászületés és a megtérés/bűnbánat – amikor személyesen is megkapjuk a Jézusban levő Szentlelket, az új teremtés Lelkét, amely által valósággal részesévé válunk a Krisztusban elkezdődött új teremtésnek. A bennünk levő Szentléleknek lesznek látható gyümölcsei az életünkben, melyek a következők:

- szívemből meg tudok bocsátani azoknak, akik vétkeztek ellenem,
- képes vagyok őszintén bocsánatot kérni,
- szeretni tudom az ellenségemet és azokat, akik nagyon másként gondolkodnak, mint én,
- nem leszek ideges, haragos olyan helyzetekben, melyekben azelőtt ideges voltam,
- megszabadulok függőségekből, gyötrő gondolatok, érzések és visszatérő bűnök rabságából,
- átélem, hogy meggyógyulok betegségekből a Szentlélek ereje és hit által,
- nem vágok vissza, nem akarok bosszút állni, amikor valaki megbánt és fájdalmat okoz nekem,
- érzem, hogy Isten gyönyörködik bennem,
- körülményektől függetlenül felszabadult életét tudok élni,
- máshogy reagálok, mint a világ,
- nem borít ki a kritika,
- képes vagyok hálát adni.